

[Wilhelm]

blev det alt sammen af – behandlingen af sindslidende lovovertrædere, som var tænkt som en særlig hensyntagen, men ofte virker helt modsat, osv. Alt sammen noget, der ikke har med sindssygeloven at gøre, men som indeholder meget store problemer for de sindslidende.

Dertil kommer en lang række problemer i tilknytning til sindssygeloven, som vi også ønsker drøftet, dels fordi som sagt folketingsbeslutningen ikke var særlig retningsgivende, dels fordi mange af spørgsmålene ikke nødvendigvis skal afvente en egentlig lovrevision, men kan løses administrativt.

Efter de seneste tal for førstegangssindlæggelser ser det nu ud til, at hver sjette dansker på et eller andet tidspunkt i sit liv kan forvente at blive indlagt på psykiatrisk afdeling – de fleste af dem gentagne gange – hvortil kommer en del i ambulant psykiatrisk behandling. En forbedring af sindslidendes vilkår og nedbrydning af fordommene omkring sindssygdom burde derfor interessere alle. Chancen for, at det bliver os selv eller vores nærmeste, er ganske betydelig. Ville vi finde os i at blive tvangsindlagt, selv om vi ikke var til fare hverken for os selv eller andre? Ville vi finde os i automatisk at blive opført i politiets kriminalregister, blot fordi vi var syge?

Jeg skal ikke påstå, at spørgsmålet om sindslidendes retsbeskyttelse er enkelt og ukompliceret, men jeg vil insistere på, at det har krav på at blive behandlet meget alvorligt.

For ikke så mange år siden var taletiden ved en forespørgselsdebat en halv time. Til de konkrete enkeltspørgsmål, der oftest er genstanden for forespørgsler, rækker de 10 minutter, og vi har da undertiden selv foreslået 5 minutter i forbindelse med vore egne forespørgsler, når det skønnedes tilstrækkeligt. Til denne, må jeg indrømme, kunne jeg godt ønske, at ordførerne havde en halv time.

Vi tilstræber en grundig og konstruktiv drøftelse af problemerne, og jeg har ingen dagsorden i ærmet, men tiden er altså knap under debatten. Til gengæld har vi fra forespørgernes side udarbejdet og i god tid udsendt et fyldigt baggrundsmateriale til ministrene, til ordførerne og til pressen. Jeg håber, at denne fremgangsmåde kan bidrage til, at debatten kan blive mere konstruktiv og

måltrettet, end tiden egentlig tillader, om jeg så må sige. Jeg håber også, at ministrene, som jo er stærkt privilegeret med hensyn til taletid, vil søge at komme ind på og helst besvare de mange konkrete spørgsmål, som er samlet i slutningen af hvert afsnit i baggrundsmaterialet, således at også det kan bidrage til, at der kommer noget ud af det i dag.

Besvarelse

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til denne forespørgsel har hr. Wilhelm udarbejdet, som det blev sagt, et omfattende baggrundsmateriale om de sindslidendes vilkår, som jeg i og for sig har lyst til at sige tak for, fordi det var spændende læsning.

Jeg vil gerne med det samme sige, at jeg er enig et langt stykke i en række af de synspunkter, der kommer frem i det materiale, specielt med hensyn til retssikkerhedsproblematikken. Det er nok nødvendigt med en særlig lovgivning på dette område, men jeg er enig i, at den gældende lovgivning, der går tilbage helt til 1938, trænger til en kritisk gennemgang.

Jeg er også meget enig i, at der skal lægges stor vægt på en udbygning af distriktspsykiatrien, så vi kan forbedre mulighederne for, at vi allerede i første led i sundhedsvæsenet kan give kvalificeret hjælp og behandling til mennesker med psykiske lidelser. Det er meget vigtigt, mener jeg, at der er let adgang til nuanceret, kvalificeret hjælp og behandling, så vi kan forebygge, at psykiske overbelastninger, som vi vel alle sammen kan komme ud for i krisituationer, udvikler sig til en mere alvorlig lidelse.

Sindslidelse – eller psykisk sygdom – findes jo i mange forskellige former og grader og forekommer i alle aldersklasser. Der kan være tale om et enkelt eller nogle få sygdomstilfælde, men sygdommen kan også antage kronisk karakter, eventuelt således, at den ligefrem er invaliderende. Som ved mange andre sygdomme er det i særlig grad de ældre, der rammes. Forebyggelse og behandling af sindslidelser er derfor en meget vigtig del af vores ældreomsorg, det skal vi ikke glemme.

Det er altså på en mangfoldighed af områder, der skal sættes ind for at forbedre de sindslidendes vilkår, og det må fremfor alt